

retten til at beskæftige sig med dyr efter dyreværnslovens § 29.

Justitsministeriet bad i januar 2002 Rigsadvokaten om at undersøge, om straffniveaue i dyreværns sager var blevet skærpet efter udsendelsen af meddelelsen, og om der var sket en stigning i antallet af rettighedsfrakendelser.

Rigsadvokaten afgav herefter den 20. september 2002 en udtalelse om straffene for overtrædelse af dyreværnsloven. Udtalelsen er suppleret af en redegørelse af 12. september 2002 om afgørelser i straffesager om overtrædelse af dyreværnsloven, hvori en række konkrete sager gennemgås.

I udtalelsen anføres det, at der ikke kan gives et entydigt svar på spørgsmålet om, hvorvidt der er sket en skærpelse i strafudmålingen i sager om overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 1. Rigsadvokaten finder dog, at der stadig er sager, hvor bøden burde være højere end de 500-1.000 kr., som sagen er afgjort med. Endvidere findes der sager, som forekommer sammenlignelige, der er afgjort med meget store forskelle i bødestørrelsen.

Rigsadvokaten har ikke bemærkninger til de sager efter dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., om uforsvarlig behandling af dyr, der er afgjort med frihedsstraf, ligesom også straffniveaue i sager efter dyreværnslovens § 28, stk. 1, 2. pkt., om mishandling af dyr findes passende henset til straffniveaue i øvrigt på særlovgivningens område. Om disse sager tilføjes det, at det efter Rigsadvokatens opfattelse er naturligt, at der i et vist omfang anvendes betingede domme, da nogle overtrædelser af dyreværnsloven begås af personer med psykiske problemer.

Også i sagerne om transport af dyr varierer bøderne i ensartede sager, ligesom der er eksempler på bøder, hvor det ikke i tilstrækkelig grad tages i betragtning, at overtrædelserne ofte begås af personer, der beskæftiger sig med dyr som led i deres erhverv, og at overtrædelserne kan indebære en økonomisk fordel.

Rigsadvokaten finder derfor, at det bør overvejes, om der er grundlag for initiativer på dette område, eventuelt i form af administrative retningslinier om strafpåstanden i visse sagstyper om uforsvarlig og groft uforsvarlig behandling af dyr efter dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt.

Det bør ligeledes efter Rigsadvokatens opfattelse overvejes at fastsætte retningslinier om anklagemyndighedens bødepåstande i visse sager om transport af dyr og i sager om afhorning af dyr.

For så vidt angår spørgsmålet om rettighedsfrakendelse efter dyreværnslovens § 29 anføres det, at det ikke på baggrund af det foreliggende materiale er mu-

ligt at vurdere, om der er sket rettighedsfrakendelse i videre omfang end hidtil. Det er dog Rigsadvokatens opfattelse, at politikredsene i hovedsagen tager initiativ til at nedlægge påstand om rettighedsfrakendelse ved forelæggelse af sagen for rigsadvokaturen i de sager, hvor det må forventes, at påstanden om rettighedsfrakendelse følges af domstolene. Det gælder særligt i de sager, hvor Det Veterinære Sundhedsråd har udtalt, at forholdet har karakter af mishandling, mens der i de sager, hvor en adfærd karakteriseres som groft uforsvarlig behandling af dyr, i mindre omfang nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse.

I udtalelsen tilføjes det, at Rigsadvokaten i forbindelse med sin undersøgelse er blevet opmærksom på nogle punkter, hvor der vil være mulighed for at styrke anklagemyndighedens behandling af sager om overtrædelse af dyreværnslovgivningen.

Det gælder med hensyn til valget af straffebestemmelse ved udformningen af anklageskriftet. I den forbindelse kan det overvejes, om jurister i tilstrækkelig omfang er inddraget i behandlingen af disse sager. Endvidere vil der ske en revision af de udkast til anklageskrifter, der findes i anklagemyndighedens dokumentindsamling.

Herudover vil Rigsadvokaten overveje, om der er grundlag for at præcisere de vejledende retningslinier om forelæggelse af sager for Det Veterinære Sundhedsråd og i den forbindelse henlede politikredsens opmærksomhed på, at det skal overvejes nøje, om der kan være grundlag for rettighedsfrakendelse.

2.3. Justitsministeriets overvejelser

2.3.1. Skærpelse af bødeniveaue

Det er uden for enhver diskussion, at dyr, der er i menneskers varetægt, skal behandles forsvarligt og omsorgsfuldt. Vanrøgt og anden uforsvarlig behandling af dyr er en alvorlig lovovertrædelse, som der fra samfundets side bør slås hårdt ned på. Det gælder, uanset om der er tale om eksempelvis produktions- og slagtedyrl i landbruget, dyr hos dyrehandlere eller dyr, der af private holdes som kæle- eller hobbydyr.

Af regeringens handlingsplan for bedre dyrevelfærd »Dyrs velfærd – vores ansvar« fra april 2002 fremgår, at regeringen lægger stor vægt på at sikre, at straffen for overtrædelse af dyreværnslovgivningen afspejler forholdets grovhed. Det fremgår endvidere, at regeringen vil tage de initiativer, herunder om nødvendigt lovgivningsmæssige initiativer, som Rigsadvokatens undersøgelse om sanktionsniveaue i dyreværns sager måtte give anledning til.

Der er efter regeringens opfattelse i dag en række tilfælde, hvor den bødestraf, der udmåles i sager om